

Oversættelse.Bilag 3.

Højesteretsdommer Jesper Simonsens Tale i 3. Udvalg den 23. September 1937.

»Den danske Delegation anbefaler den foreslaaede Resolution: Vi værdsætter i høj Grad den norske Delegations Initiativ i Spørgsmaal vedrørende Nedrustning. Det er indlysende, at det vilde være af betydelig Værdi, hvis den Kontrol med Vaabenhandelen og -industrien og den Offentliggørelse af Militærbudgetterne, som er foreslaaet i Resolutionen, kunde blive gennemført, og jeg tror, at disse Forslag omfatter alt, hvad der har Mulighed for at blive gennemført i den nuværende Verdenssituation.

Den danske Delegation til Afrustningskonferencen havde for nogle Aar siden Lejlighed til at give Oplysninger om de i Danmark gældende Regler for Regulering af Vaabenhandelen. Eksporttilladelser meddeles kun paa den Betingelse, at Vaabnene eller Ammunitionen ikke er bestemt for Stater, som er i Krig eller i en saadan Stilling, at der er Sandsynlighed for Krig. Yderligere kræves som almindelig Regel Bevis for, at Vaabnene er overdraget til en Regering eller i hvert Fald, at Regeringen i det importerende Land har godkendt Handelen.

I Maj 1937 blev Reglerne for Vaabenhandelen suppleret med et Licenssystem for Vaabenfabrikationen. Detaillerede Regler er fastsat med Hensyn til de Betingelser, paa hvilke Licens kan gives. Alle Vaabenfabrikker er undergivet Kontrol af et særligt Nævn, Statsvaabenkontrollen. Dette Nævn kan fra de tilladte Fabrikker kræve meget detaillerede Oplysninger med Hensyn til Arter og Mængde af producerede Vaaben, modtagne Bestillinger og alle andre Emner, det finder det nødvendigt at undersøge.

Som Formanden for et Øjeblik siden mindede om, anmodede Generalsekretæren i en Skrivelse af 19. Juni 1937 de Regeringer, som er eller har været repræsenteret paa Afrustningskonferencen, om inden den 1. September at ville meddele, om de er villige til i Princippet at tiltræde et System for Offentliggørelse af Militærudgifter.

Hidtil har kun 19 af ca. 60 Stater sendt endelige Svar. Det forelagte Resolutionsudkast udtaler sig til Fordel for virkelige Fremskridt i Henseende til denne Offentliggørelse. For at gennemføre saadanne Fremskridt uden yderligere Forsinkelse, vilde det være ønskeligt, om de Regeringer, som endnu ikke har svaret, saa snart som muligt svarer definitivt paa Henvendelsen fra Juni.

Siden Afrustningskonferencen ophørte med sit Arbejde, er der foregaaet den voldsomste Kaprustning. Udgiftstallene og Vaabnernes Effektivitet er uhyre i Sammenligning med tidligere Tiders. Den nuværende Situation synes at frembyde meget ringe Udsigt til Begrænsning af Rustningerne. Paa den anden Side maa det erkendes, at Kaprustningen ikke kan fortsætte ubegrænset; alle maa indrømme, at Rustningskapløbet ingen Garanti er for Freden. Det er almindeligt anerkendt fra alle Sider, at Sikkerheden for Freden er formindsket i Tiden efter Afrustningskonferencen. Erfaringen har bekræftet Ordene i Folkeforbundspagtens Art. 8 om, at Nedrustning er en absolut Betingelse for Fredens Sikring. Enhver Mulighed for Genoptagelse af Nedrustningskonferencens Arbejde bør tages under Overvejelse. Den amerikanske Udenrigsminister har udtrykt Ønske om, at Bestræbelserne for Nedrustning maa blive fornyet. Jeg henstiller, at dette Ønske maa blive taget som Udgangspunkt for nye Forhandlinger om en Genoptagelse af Nedrustningsarbejdet.